

at imødekomme et saadant Ønske, og nu i Aar har vi faaet at vide, at det er meget nær forestaaende, der bebudes en Nedskæring paa 400 000 Kr. for Husdyrbruget alene.

Jeg synes nu, det er lidt mærkeligt, at den højtærede Minister farer saa haardt frem mod Landbruget. Kunde det endda anføres som Forklaring, at det var som Led i en almindelig Nedskæring af Udgifterne, var der maaske ikke noget at sige til det, saa maatte Landbruget bære sin Del af Byrderne lige saa vel som de andre Erhverv. Saaledes er Forholdet imidlertid ikke, det er kun Landbruget, det skal gaa ud over. Jeg forstaar ikke, med hvilken Begrundelse man fra Ministeriets Side farer saa ensidigt og saa haardt frem mod dette Erhverv. Den højtærede Landbrugsminister ved dog meget godt, at den Støtte, Landbruget faar ved Foranstaltninger fra Statens Side, er meget lille i Forhold til den Hjælp, der paa forskellig Maade gennem Lovgivningen ydes til andre Erhverv, og den er endnu mindre, naar Hensyn tages til de Værdier, Landbruget skaffer hjem til Landet, saa det kan ikke i nogen Henseende danne nogen Begrundelse for en saadan Nedskæring.

Og ser vi hen til Fremtiden, synes jeg ikke, der er noget som helst, der tyder paa, at Landbrugets Stilling i den nærmeste Fremtid vil blive saa gunstig, at man kan vente, de let selv kan skyde til, hvad man her skærer ned. Den højtærede Landbrugsminister ved meget vel, hvordan det er med Hensyn til Hestepriser og Kreaturpriser; Kreaturer koster jo ikke stort mere end, ja, i mange Tilfælde ikke en Gang Halvdelen af, hvad de kostede for et Aar siden. Om det bliver muligt at faa Tyskland til at optræde mere rimeligt overfor danske Landbrugsprodukter, end det i den sidste Tid har gjort, er vel indtil videre en lukket Bog; og lykkes det ikke, vil Udsigterne i økonomisk Henseende, saaledes som det ogsaa er blevet gjort opmærksom paa fra flere ærede Medlemmers Side, sikkert for mange Landbrug blive overordentlig trange. Hvordan det vil gaa med Afsætningen af Smør, Æg og Flæsk til England i den kommende Tid, er det heller ikke nemt at have nogen sikker Mening om. Det kan vel ikke ventes, at den heftige Agitation, man kan vel sige den nationale Bølge, der gaar over England til Fordel for Koloniernes Produkter, vil gaa fuldkommen spørøst hen.

Alle disse Forhold, synes jeg, er saa

alvorlige, at der er al Grund for den højtærede Landbrugsminister til at fare med Lempe. Jeg vil derfor ogsaa henstille til den højtærede Landbrugsminister at tænke denne Sag igennem en Gang endnu, inden han foreslaar en saa radikal Nedskæring paa Husdyrbrugets Budget. Der kan nemt gøres Skade, men det er ikke altid saa nemt at gøre godt, hvad der er forbrudt. I det hele synes jeg, at det er mærkeligt og ogsaa sørgeligt at se, hvorledes man fra Ministeriets Side nærer Uvillie overfor Landbruget, og hvorledes denne Uvillie overfor Landbruget manifesterer sig i dets Handlinger eller Forsøg paa Handlinger overfor Landbruget. Paa den ene Side søger Ministeriet stadig væk at beskære de Beløb, der paa Finansloven hidtil har været ydet til Kultiveringsarbejder indenfor Landbruget, baade hvad Jorddyrkning og Husdyrbrug angaar; og paa den anden Side forsøger man paa gennem Skattelovforslag, for Eksempel gennem kommunal Ejendomsskat, at belaste Landboernes Ejendomsværdi med en større Skattebyrde end andre Erhvervs Ejendomsværdier.

Disse Ting tilsammen, synes jeg, viser Ministeriets Sindslag overfor Landbruget; det er tydeligt nok uvenligt, jeg skal ikke bruge stærkere Ord. Jeg beklager dette, baade fordi Landbruget er Landets Hovederhverv og som saadant kunde have Krav paa Ministeriets særlige Omsorg, og ogsaa fordi saadanne Retningslinier i Ministeriets Politik ikke kan andet end virke svækkende for et godt Samarbejde mellem Ministeriet og Landbrugserhvervet; og det vil, det er min Opfattelse, i det lange Løb være skadeligt for Landet som Helhed.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen beklagede sig over de sene Aftenmøder. Jeg deler fuldstændig det ærede Medlems Beklagelse paa dette Omraade. Det er derfor mit Haab, at ærede Medlemmer vil tage min Henstilling til Følge, saaledes at ærede Medlemmer holder sig til Finansloven saa meget som muligt og begrænser deres Foredrag det mest mulige og bl. a. undlader at gentage, hvad foregaaende Talere har sagt. Hvis ærede Medlemmer vil gøre dette, er det min Tro, at man helt vil kunne undlade at holde Aftenmøder; jeg kan forsikre ærede Medlemmer om, at Ledelsen vil hilse det med Glæde.

Det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen har Ordet for en kort Bemærkning.